

Тя бѣше бѣдна вдовица и безъ роднини, та не можеше да си купи отъ пазаря дърва; затова прѣзъ хубавото врѣме ходѣше въ гората да събира сухи прѣчки.

Бабичката е на 80 години, та краката ѝ се подгъватъ отъ товара. Стойко я поздрави учтиво и ѝ пожела добъръ пѣтъ. Тя сѣщо му отговори учтиво и му пожела сполука въ работата.

Той ѝ благодари и си продължи пѣтя. Но едвамъ пристѣпи двѣ крачки, обърна се назадъ и погледна бабата въ краката, па каза:

- Бабо, далечъ ли ти е кжщата?
- Е, тамъ при черковата, продума тихо бабата.
- А кой ще ти помогне да снемешъ дървата отъ гърба си?
- Сама, баби, защото въ кжщи си нѣмамъ никого.

— Тогава дай да ти помогна да занесешъ дървата у дома си по-скоро, каза Стойко и веднага взе дървата отъ бабичката.